CIRY. Predicta dñi v̄ba: phariſeoꝝ aīos ꝓuocaue
rūt ad irā. videbāt.n. ꝑplos iā ꝯtritos fidē ei⁹ arripere
itaqꝫ quaſi ꝑdētes offīn populis p̄ſidendi: ⁊ deficientes
i lucro ſimulātes ſe eū diligere: ſuadēt illi vt inde diſce
deret. vñ dī: In ipa die acceſ. qui. pha. di. illi. Exi ⁊ va. h
q: hero. vult occi. te. Xp̄s aūt q̄ renes ⁊ corda ſcrutatur
eis lenit̄ ⁊ figuraliter rñdet. vñ ſeq̄t: Et ait illis: Ite ⁊ di
cite vulpi illi. BE. Propter dolos ⁊ iſidias herodē vul
pē appellat: qȯ plenū fraudis ē aīal: i fouea ꝑp iſidias la
tēs: odore fetēs: nūq̄ rectis itineribus incedēs: que oīa
hereticis ꝯueniūt quoꝝ typū herodes tenet: q̄ xp̄ꝫ. i. hu
militatē chriſtiane fidei i credētib⁹ conant̄ extinguere.

CI. Vel aliter vī hic ſmo mutatus eē ⁊ nō ſpectare ad
ꝑſonā herodis: vt aliqui putauerūt: ſed magis ad phari
ſaicas fictiones pene.n. ipm phariſeū oñdit ꝓpe manē
ſēdum dixit: Ite ⁊ dicite vulpi huic: ſicut in greco hētur
vñ hoc p̄cepit dicēdū qȯ poterat vrgere phariſeoꝝ tur
bā. Ecce inquit eijcio demonia: ⁊ ſanitates ꝑficio hodie
⁊ cras: ⁊ tertia die ꝯſumor. Hoc ſe ꝓmittit operaturum
qȯ iudeis diſplicebat. ſ. ꝙ imundis imparet ſpiritib⁹: ⁊
eripet a morbis ifirmātes: vſqꝫ dū ꝓpria ſponte ſuſtine
ret crucis patibulū. Quia v̄o phariſei credebāt ꝙ ma
nū trepidaret herodis: q̄ dñs erat v̄tuti: hoc excludit di
cēs: Verūtñ oportet me hodie ⁊ cras ⁊ ſequēti die am
bulare. Qȯ dicit Oportet: nequaq̄ ſibi neceſſitatē ingru
entē oñdit: ſed magis arbitrio ꝓprie voluntatis pergere
quo volebat: quouſqꝫ finē venerāde crucis ſubiret: cui⁹
iā xp̄s iminē tp̄s oñdit: cū dixit: Hodie ⁊ cras. THE.
Ac ſi dicat: Quid d̄ morte mea cogitatis: ecce fiet poſt
modicū. Qȯ aūt dī: Hodie ⁊ cras. hoc multos dies ſi
gnificat. ſicut ⁊ nos in communi ſermone ſoliti ſum⁹ di
cē. Hodie ⁊ cras fit hoc qȯ fiat i tanta diſtātia tp̄is. Et vt
euāgelicū ſmonē euidētius exponamus: nō itelligas ꝙ
oportet me hodie ⁊ cras ābulare: ſed ſiſtas hodie ⁊ craſ
deinde ſic iungas: ⁊ ſequēti die ambulare: ſicut ⁊ pluries
numerādo ꝯſueuim⁹ dicē die dñica: ⁊ ſecūda feria ⁊ tētia
egrediar. q. ꝯputādo duas: vt tētia denotet̄: ſic ⁊ dñs qua
ſi computādo dicit: Oportet me hodie ⁊ cras: ⁊ poſtea
tertio die ire hieruſalē. AV. de q̄. euā. Vel myſtice ab
illo hec dicta itelligūt̄. vt referant̄ ad corpus ei⁹ qȯ ē ec
cleſia. Expellunt̄ eni demonia cū relictis illis ſupſtitioni
bus credūt i eū gētes ⁊ ꝑficiūt̄ ſanitates cū ſꝫ p̄cepta ei⁹
poſteaq̄ fuerit diabolo ⁊ huic ſeculo renūciatū vſqꝫ i fi
nē reſurrectionis: qua tāq̄ tertia ꝯſūmabit̄: hoc ē ad ple
nitudinē angelicā ꝑ corporis etiā imortalitatē ꝑficiet ec
cleſia. THE. Sed q: illi dicebāt ei: Exeas hinc: q: he
rodes te querit occidere: i galilea loquētes vbi regnabat
herodes: oñdit ꝙ nō in galilea: ſꝫ i hieruſalē p̄ordinatū
fuerat ei pati vñ ſequit̄: Quia nō capit ꝓphetā ꝑire extra
hieruſalē. Cū audis. Nō capit. i. nō decet extra hieruſa
lē ꝓphetā iteremi: nō putas viaꝫ coactiuā iudeis iductā
ſꝫ quātū ad eoꝝ affectū ſanguinis auidū ꝯuenienter hoc
dicit: velut ſiqs p̄donē atrociſſimū videl̄ dicat. Nō opor
tet hāc viā i qua p̄do inſidiat̄ viatoribus imunē eſſe a ſā
guine: ſic ⁊ nō oportebat alibi q̄ vbi morabant̄ p̄dones
ꝑire dñꝫ ꝓphetaꝝ: nā aſſueti ꝓphetaꝝ ſanguinib⁹ occi
dēt ⁊ dñꝫ. vñ ſequit̄: Hieruſalē hieruſalē que occidis ꝓ
phetas ⁊ lapidas eos q̄ mittūtur ad te. BE. Hieruſalē
nō ſaxa ⁊ edificia ciuitatis. ſed habitatores vocat: quaꝫ
patris plangit affectu. CHRY. Geminatio eni v̄bi mi
ſerantis ē aut nimiū diligētis: nā tāq̄ ad amicā negligen
tem amatorē ⁊ ideo puniēdā dñs loquitur. GRECVS.
Sed ⁊ nois geminatio vehemētē rep̄henſione oñdit. na
que nouit deū: quō dei miniſtros ꝑſequitur. CIRYL.
Qȯ aūt eēnt imemores diuinoꝝ bonoꝝ ꝓndit ſubdēs.
Quotiēs volui ꝯgregare filios tuos: quēadmodū auis
nidū ſuū ſub pēnis ⁊ noluiſti. Manudixit eos per ſapiē
tiſſimum moyſen: monuit ꝑ ꝓphetas. voluit ſub alis. i.
ſub tegmine ſue v̄tutis illos habere: at illi caruerūt tam
deſiderabilibus bonis ingrati exiſtentes. AV. in en
chi. Dicit aūt: Ego volui ⁊ tu noluiſti. q. d. Illud aggrega
ui mea volūtate ſemꝑ efficace: te nolente feci: q: igrata ſp
fuiſti. BEDA. Pulchre aūt q̄ herodē de ſua nece tractā
tem vulpem vocauit: ſe ꝑo aui ꝯparat: q: vulpes fraudu
lenter ſemꝑ auibus inſidias intendit. BA. Filios etiaꝫ
hieruſalē pullis in nido ꝯparauit: ac ſi dicat aues que i
altū ꝯſueuerūt volare excepte ſūt a nocumētis idiſidian
tiū: tu m̄ eris vt pullus egēs alieno ſuffragio. Matre igi
tur auolāte aufereriſ a nido: quaſi ipotēs ad tutelā: ⁊ de
bilis ad fugā vñ ſequit̄: Ecce relin. do. ve. deſerta. BE.
Ipam ciuitatem quam nidum vocauerat etiā nūc domū
iudeoꝝ appellat. Occiſo eni dño venerūt romani: ⁊ q̄ſi
nidū vacuū diripiētes: tulerūt eoꝝ locū gētē ⁊ regnū.
THE. Vel dom⁹ vr̄a. i. templū: ac ſi dicat: q̄diu virtus
erat i vob: templum erat meū: ſꝫ poſtq̄ feciſtis ipꝫ ſpelū
cā latronū: ñ ē d̄ cetō dom⁹ mea ſꝫ vr̄a. Vl̄ domū dīc to
tā gētē iudeoꝝ: iuxta illud: Dom⁹ iacob bñdicite dño. ꝑ
qȯ oñdit ꝙ ipe erat q̄ gubernabat eos ⁊ eripiebat ab ho
ſtiū manib⁹. Seq̄t: dico aūt vobis: q: non videbitis me
donec veniat: cū dicetis: Bñdict⁹ q̄ ve. in no. do. AV.
de cō. euā. Huic narrationi luceñ vī aduerſari ꝙ turbe
dixerūt: Veniēte dño i hieruſalē: bñdict⁹ q̄ venit i noīe
dñi: q: nō dū illuc venerat: ⁊ nō cū dictū erat. CI. Diſceſ
ſerat eni dñs a hieroſolymis tanq̄ indignos exītes ſuī
p̄ñtia deſerēs: deinde mltis miraculis factis: rurſuꝫ hie
roſolymā redit: vbi ei turba occurrit dicēs: Oſāna filio
dauid. Benedict⁹ q̄ venit i noīe dñi. AV. de cō. euan.
Sꝫ q: nō dicit lucas quo inde tūc acceſſit dñs: vt nō ve
niret niſi eo tēpore quo iā illud diceret: Perſeuerat quip
pe in itinere ſuo donec veniat hieruſaleꝫ. De illo ſuo ad
uentu quo in claritate venturus ē hoc ſignificat. THE.
Tūc eni ⁊ inuiti ꝯfitebunt̄ eū ſaluatorē ⁊ dñm: qñ nullus
erit eis inde ꝓfectus. Dicēs aūt: Nō videbitis me donec
veniat ⁊c̄. non ſignificat illā horā: ſed tēpus crucis. q. d.
poſtq̄ crucifixeritis me: ñ amplius videbitis me: donec
iterum veniā. AV. de cō. euā. Intelligēdus eſt q̄ lucas
velle p̄occupaſſe anteq̄ ei⁹ narratio dñꝫ ꝑduceret hieru
ſalē aut eidē ciuitati iā appropinquātē talia rñdiſſe mo
nētib⁹ vt caueret herodē: qualia matthe⁹ dīc eē locutuꝫ
cū iā ꝑueniſſet hieruſalē. BE. Vel dicit: non me vide
bitiſ. q. d. niſi p̄niam egeritis ⁊ confeſſi fueritis me filiuꝫ
omnipotentis patris: in ſecundo aduentu faciem meam
non videbitis.

CA.XIIII.

ET factū ē cū intraret ieſus in domū
cuiuſdā p̄ncipis phariſeorū ſabbato
mādu care panē: ⁊ ipi obſeruabāt eū
Et ecce hō quidā hydropicus erat
ante illū. Et rñdens ieſus dixit ad le
giſperitos ⁊ phariſeos: Si licet ſabbato curare.
At illi tacuerūt. Ipſe vero apprehēſum ſanauit
eū ac dimiſit. Et rñdēs ad illos dixit: Cuius vr̄uꝫ
aſinus aut bos i puteū cadet: ⁊ nō cōtinuo extra
het illum die ſabbati. Et non poterant ad hec re
ſpondere illi.

CIRYL. Quāuis dñs maliciā phariſeoꝝ cognoſce
ret: tñ eorum fiebat conuiua vt ꝓdeſſet p̄ñtibus ꝑ verba
⁊ miracula. vñ ſubdit̄: Et fa. eſt cū intra. in do. cu. princi.
pha. ſab. mā. pa. ⁊ ipi obſer. eū. ſi. ſ. reuerētiā legiſ contē
neret. ⁊ an quicq̄ ꝓhibitorum faceret in die ſabbati. Ita
qꝫ hydropico veniente in mediū: interrogatōe rep̄hēdit
inſolentiam phariſeorum: eū arguere volētiū. vñ dicit̄.
Et ecce homo quidē hydropicus erat ante illum. Et re
ſpondēs ieſus dixit ad legiſperitos ⁊ phariſeos: ſi licet
ſabbato curare. BE. Quod dicitur reſpondiſſe ieſus:
ad hoc reſpicit qȯ p̄miſſū ē: Et ipi obſ. eū. Dñs. n. nouit

cogitationes hoīuꝫ. THE. In ſua aũt interrogatiõe deridet eos ſicut amẽtes: deo.n. bñdicẽte ſabbatũ: ipſi ꝓhibẽt opari bona ĩ eo. dicẽs aũt ꝙ bonoꝝ operã nõ admittit: maledicta ẽ. BE. Sꝫ merito interrogati tacẽt: q꞉ ↄtra ſe dictũ q̃cq̃d dixerit vidẽt. Nã ſi lꝫ ſabbato curare: q̄re ſaluatorẽ an curet obſeruãt: ſi nõ lꝫ: quare ipſo ſabbato pecora curãt. vñ ſequit꞉ At illi tacuerũt. CI. Neglectis igit̃ iudeoꝝ inſidijs: liberat a morbo hydropicũ: q̃ metu phariſeoꝝ remedia ñ poſtulabat ꝓpter ſabbatũ: ſꝫ ſolũ aſtabat vt ex aſpectu miſerẽt̃ eiꝰ ſaluaret eũ. Qð dñs cognoſcẽs nõ poſtulat ab eo ſi vellet ſaluꝰ fieri: ſꝫ ꝓtinꝰ eũ ſanauit. vñ ſequit꞉ Ipſe võ appꝭ. ſana. eum ac dimiſit. THE. In quo nõ hoc ꝓſpexit dñs: ne ſcãdaliçaret phariſeos: ſꝫ vt bñfaciat egẽti remedijs: docet.n. nos cũ magna reſultat vtilitas nõ curare ſi ſtulti ſcãdaliçent. CI. Sꝫ q꞉ phariſei inepte tacuerũt: ſoluit chriſtus inflexibilẽ coꝝ iprudẽtiã ↄſiderationibꝰ ſerijs ad hoc vtẽs. vnde ſequit꞉ Et rñ. ad il. dixit: Cu. ve. aſi. aut bos ĩ pu. ca. ⁊ nõ cõ. ex. il. die ſabbati. THEO. q. d. Si ꝓhibuit lex miſereri in ſabbato: ne cura habeas filij tui periclitãtis ĩ ſabbato: ſꝫ q̃d dico filij q̃ñ nec bouẽ ꝑteris ſi periclitãtẽ videris? BE. In quo ſic obſeruatores ſuos phariſeos conuicit: vt eoſdẽ ẽt auaritie ↄdẽnet: q̃ ĩ liberatõe aĩalis ſue auaricie ↄſulebãt. Quãto ḡ magis xp̃s hoĩeꝫ qui multo melior ẽ pecore debuit liberare. AV. de cõ. euã. Cõgruenter aũt hydropicũ aĩali qð cecidit ĩ puteum ↄparauit: hu more.n. laborabat: ſicut illã mulierẽ quã alligatã dixerat ⁊ ipſe ſoluebat ↄparauit iumẽto qð ſoluit vt ad aquam ducat̃. BE. Cõpetẽti ḡ exemplo ſoluit qõem: vt oſtendat eos violare ſabbatũ in opere cupiditatis qui eũ violare arguerũt in ope charitatis. vñ ſeq̃t꞉ Et nõ po. ad hoc rñ. illi: Myſtice ãt hydropicꝰ ↄpat̃ ei quẽ fluxꝰ carnaliũ voluptatum exuberãs aggrauat. hydropicus.n. morbꝰ ab aquoſo hũore vocabulũ trahit. AV. de q̃. euã. Uel hydropicuꝫ recte ↄpamꝰ diuiti auaro ſic.n. ille q̃tomagis abũdat humore inordinato: tãto ampliꝰ ſitit: ſic ⁊ iſte q̃to ẽ copioſior diuitijs q̃bus nõ bene vtit̃: tanto ardentiꝰ talia ↄcupiſcit. GREGO. xiiij. mo. Recte ergo hydropicus ante phariſeum curatur: quia per alterius egritudinem corporis in altero exprimitur languor ſeu egritudo cordis ⁊ mẽtis. BED. Bene autem ĩ exẽplo bouem ⁊ aſinũ noĩat: vt vel ſapiẽtes ⁊ hebetes: vł vtrũqꝫ pp̃lm ſignificet. ſ. iudeũ iugo legis ꝑſſum: ⁊ gentilẽ nulla rõne domitum: omnes.n. a puteo ↄcupiſcentie demerſos dominus extrahit

Dicebat aũt ⁊ ad inuitatos parabolã: intendens quõ primos accubitus eligerẽt: dicens ad illos: Cũ inuitatus fueris ad nuptias nõ diſcũbas ĩ primo loco: ne forte honoratior te ſit inuitatus ab illo: ⁊ veniẽſ is q̄ te ⁊ illũ vocauit dicat tibi: da huic locũ: ⁊ tũc ĩcipias cũ rubore nouiſſimũ locũ tenere. Sꝫ cũ vocatꝰ fueris: vade recũbe ĩ nouiſſimo loco. vt cũ venerit qui te inuitauit dicat tibi. Amice aſcẽde ſupius. Tũc erit tibi gloria corã ſimul diſcũbentibus. q꞉ oĩs qui ſe exaltat humiliabit꞉ ⁊ qui ſe humiliat exaltabitur.

CAM. Prius curatus ẽ hydropicus in quo fluxꝰ carnis exuberãs aĩe grauabat officia: ſpũs extinguebat ardorem. Deinde docet̃ humilitas: dũ in conuiuio nuptiali appetẽtia loci ſupioris arcet̃. vñ dĩ. Di. aũt ad ĩui. pa. ĩnte. quõ pri. accu. eli. di. ad il. Cũ ĩnui. fu. ad nup. nõ diſ. ĩ pri. loco. CI. Proſilire eni ꝓmpte ad honores q̃ nobis nõ ↄueniũt: idicat nos temerarios ẽẽ: ⁊ nr̃a facta vituperio replet. vñ ſequit꞉ Ne forte hono. te ſit ĩui. ab eo. ⁊ ve. is q̃ te ⁊ il. ĩui. di. ti. Da. huic lo. ⁊ tũc inci. cũ ru. nõ. lo. tenere. CHRY. Et ſic qð ↄcupiuit nequaq̃ obtinuit ambitioſus honoris ſꝫ paſſus ẽ repulſaꝫ ⁊ ſatagẽs qualiter abũdat honoribus nõ honorat̃. ⁊ q꞉ nihil ẽ equipollẽs modeſtie: auditorẽ ad oppoſitũ ducit. Nõ ſolũ ꝓhibet ambire ꝑmatũ: ſꝫ venari vltima. vñ ſequit꞉ Sꝫ cum vo. fu. va. re. in no. loco. GRE. Si eni aliq̄s nõ vłt aliq̄s ꝑlocari: nãciſcit̃ hoc ex diuĩa ſnĩa. vñ ſeq̃t꞉ Et cũ ve. q̃ te inui. di. ti. Amice aſcẽ. ſupius. Hec dicẽs nõ grauiter obiurgat: ſꝫ leniter iiũgit. ſufficit.n. monitio apud diſcretos ⁊ ſic ꝑ humilitate aliq̄s coronat̃ honore. vñ ſequit꞉ Tũc erit ti. glĩa co. ſi. diſcũbẽtibus. BA. Occupare igit̃ locũ vltimũ ĩ ↄuiuijs iuxta mãdatũ dñicũ ↄueniẽs ẽ ſꝫ rurſuſ ĩ hũc ↄtentioſe irruere reprobũ tanq̃ interemptoriũ ordinis ⁊ cauſatiuũ tumultus ⁊ ꝙ eo mota ↄtẽtio cõparabit vos litigãtibꝰ de primatu. Quapp ſicut hic dñs dicẽ expedit ↄuiuiũ faciẽti ↄmittere accubitus ordinẽ: ſic ⁊ ĩ patientia nos mutuo ſuſtinebimꝰ honeſte ⁊ ſm ordinẽ oĩa ꝓſequentes: nõ ad apparẽtiã pluriũ nec videbimur humilitatẽ ptractare ꝑ vehementẽ ↄtradictionẽ: magis aũt ꝑ humilitatẽ patiẽtiam obtinebimus. Maius ẽ.n. ex repugnãtia ſupbie idiciũ q̃ ex primo accubitu q̃ñ eũ cũ impio obtinemus. THEO. Nemo aũt putet ꝑmiſſaꝫ xp̃i doctrinã modicã eẽ ⁊ idignã culminis dei vbi. nõ eni piũ dicẽs eẽ medicũ pollicitũ ſanare podagrã: ictum võ digiti vł dẽtis dolorẽ nolẽtẽ curare. Porro quõ pua paſſio vane glĩe: q̃ vſabat primoſ ꝑq̄rẽtes accubitꝰ. Decebat igit̃ hũilitatis mgr̃ꝫ oẽꝫ ramũ praue radicis ãputare: ſꝫ ⁊ illud ↄſidera: q꞉ ꝑſto cena ⁊ paſſione ꝑmatus corã ſaluatore vexãte miſeros opportunitatẽ hẽbat monitio. CI. Oſtenſo igitur tam modico exemplo ambitioſoꝝ ↄteptũ: ⁊ ñ ãbitioſoꝝ exaltationẽ: adijc̃ magnũ ꝓ̄gnalẽ ſnĩaꝫ ꝓfer̃s cũ ſubdit̃: Quia oĩs q̃ ſe exal. hu. ⁊ q̃ ſe hu. exal. qð dĩ ſm diuinũ iudiciũ: nõ ſꝫ humanã ↄſuetudinẽ: ſm quã plures concupiſcentes honorem ↄſequũtur: alij vero ſe humiliantes ingloriĩ remanent. THE. Porro nõ finalr̃ nec oĩbus hominibus ẽ reuerendus: q̃ ſe honoribus ingerit: ſed dũ a quibuſdaꝫ honoratur: alij detrahũt ei: ⁊ quandoqꝫ etiã ipſi honorãtes BEDA. Sed quoniam hãc admonitionem euangeliſta parabolam vocat: breuiter intuendũ q̃d myſtice ſignificet: quiſquis nuptias chriſti ⁊ eccleſie inuitatus adierit: membris eccleſie ꝑ fidem coniunctus nõ ſe extollat. q. ſublimior ceteris de meritis gloriãdo. Dabit.n. locum honoratiori poſt inuitato cum illoruꝫ qui ſe in chriſto ſecuti ſunt agilitate preit: ⁊ cum rubore nouiſſimum locũ tenet quãdo de alijs meliora cognoſcẽs quicquid de ſua opĩone celſum ſentiebat humiliat. Sed recũbit aliquis ĩ nouiſſimo loco ſm illud: Quanto magnus es: humilia te ĩ omnibꝰ. Ueniẽs aũt dñs quem humilem inuenerit: amici nomĩe beatificans aſcendere ſupius ꝑcipiet. Quicũqꝫ.n. humiliauerit ſe ſicut paruulus: h̃ ẽ maior in regno celoꝝ: pulchre aũt dĩ: Tũc erit tibi glĩa: ne nũc q̄rere icipias qð tibi ſeruat̃ in fine. Põt ẽt ⁊ hoc in hac vita intelligi: q꞉ quotidie dñs ſuas nuptias intrat: ſupbos deſpiciẽs: ⁊ humilibus ſepe tãta ſui ſpũs onera ꝑſtãs: vt diſcũbentiũ. i. fideliũ cetus eos admirãdo glorificet. Ex ↄcluſione võ gñali que ſubdit̃ manifeſte claret ꝑcedentẽ dñi ſmonẽ typice itelligẽdũ. Neqꝫ.n. oĩs q̃ ſe corã hoĩbus exaltat humiliatur: aut qui ſe in ↄſpectu hoĩum humiliat: exaltat̃ ab eis ſꝫ qui ſe de meritis eleuat humiliabit̃ a dño: ⁊ qui ſe de beneficijs humiliat: exaltabitur ab eo.

Dicebat aũt ⁊ ei qui ſe inuitauerat. Cum facis prãdiuꝫ aut cenã noli vocare amicos tuos neqꝫ fratres tuos. neqꝫ cognatos. neqꝫ vicinos. neqꝫ diuites. ne forte ⁊ ipſi te reinuitẽt. ⁊ fiat tibi retributio. Sꝫ cũ facis ↄuiuiũ. voca paupes d̃biles claudos ⁊ cecos. ⁊ beatus eris. q꞉ nõ hñt retribuere tibi. Retribuet̃ eni tibi ĩ reſurrectione iuſtoꝝ.

THE. Ex duabus ꝑtibus cena cōpoſita.ſ.ex vocantibus ⁊ vocatis:partē vocatoꝝ ad humilitatem iā moñuerat:cōſequēter vocantem monendo remunerat retrahēs cum ne gratia hoīum cōuiuaret.vñ dī. Dicebat aūt ei qui ſe inuitauerat: Cū facis prādiū aut cenā:noli vocare ami.tuos:neqꝫ fra.neqꝫ cogna.neqꝫ vicinos diuites. CHRY. Multe cauſe ſunt quibꝰ amicitie fedus cōtrahitur:⁊ illicitas quidē pretermittemꝰ. Proponemꝰ autē naturales ⁊ morales.naturales quidē puta pr̄is ad filiū fratris ad frēꝫ:⁊ alioꝝ huiuſmodi. qđ ſignificat dicens Neqꝫ fratres neqꝫ cognatos:morales aūt ſūt puta ꝯuiua factꝰ ē:aut ꝯuicinꝰ ē:⁊ ꝙtū ad hos dicit:Neqꝫ vicinos. BED. Fratres igiť ⁊ amicos ⁊ diuites alterutrū cōuiuia celebrare nō quaſi ſcelus interdicit:ſꝫ ſicut cetera neceſſitatis humane cōmercia:ad ꝓmerenda vite celeſtis premia:nil valere oñdit.vñ ſubdit. Ne forte ⁊ ipſi te reinuitent:⁊ fiet tibi retributio. Nō ait: Et fiet tibi peccatum. Cui ſimile ē id qđ alibi dicit: Et ſi bene feceritis his qui vobis bene faciūt que vobis ē gratia: Sūt tñ quedā mutua fratrū vicinorūqꝫ ꝯuiuia que nō ſolū i pñti retributionē ſed ⁊ dānationē ꝑcipiūt in futuro:que aut collatiōe omnium celebrāť:aut vicibus ſoluet a contubernalibus exhiberi in quibus ad hoc ꝯuenit vt feda gerant copia vini:⁊ inciteť libidinis diuerſa voluptas. CHRY. Non igiť hac ſpecie aliīs bñficia ꝯferamꝰ: vt nobis retribuāt Hec eni frigida ē intentio:vnde talis amicitia celeriꝰ euaneſcit. Si vo pauperē vocaueris:deū nūꝙ obliuiſcētem habetis debitorē.vñ ſeqť: Sꝫ cū facis ꝯuiuiū:voca pauperes:debiles claudos:⁊ cecos. Quāto eni minor ē frater:tāto magis ꝑ eū xp̄s accedit ⁊ viſitat. Nā qui magnū ſuſcipit ſepe ꝑꝑ vanā glīaꝫ facit:ſꝫ vtilitas pluries queritur vt ꝓmoueať ꝑ illū. Poſſem quidē ples ꝓponere ab hoc celeberrimos ſanctoꝝ coletes:vt illis mediantibus ampliorē grāꝫ obtineāt pricipū. Nō igiť illos queramus qui nobis retribuere pñt. Sequiť eni: Et beatꝰ eris:q2 ñ hñt retribuē tibi. Nō ġ turbemur:cū ñ recipimꝰ bñficiꝫ recōpēſationē:ſꝫ cū recepimꝰ qm̄ ſi recepimꝰ nō ampliꝰ recipiemꝰ illic:ſed ſi minime retribuat homo:tūc tibi deus retribuet. vnde ſequiť: Retribueť eni i reſurrecti. iuſtoꝝ. BE. Etſi oēs reſurgūt:iuſtoꝝ tñ reſurrectio dī:q2 i hac reſurrectione beatos ſe eē nō dubitāt. Ergo qui paupes ad ꝯuiuiū vocāt: i futuro ꝓmia recipiēt. Qui aūt amicoſ fratres ⁊ diuites vocat:recepit mercedē ſuā. Sꝫ ſi hoc ꝓpter deū facit in exēplū filioꝝ iob:ſicut cetera fraterne dilectionis officia ipſe qui iuſſit remunerat. CHRY. Sꝫ dicis imundus ē pauper ⁊ ſordidus: laua eū: ⁊ fac tecū in menſa ſedere. Si veſtes ſordidas hꝫ:mūdū indumentū exibeas.xp̄s accedit ꝑ eū:⁊ tu friuola loqueris. GRE. niſenus. Nō ġ negligas iacētes ꝗſi nullo ſint digni:cogita ꝗd ſint:⁊ ꝓcioſitatē coꝝ inuenies. Saluatoris induerūt imaginē:futuroꝝ bonoꝝ heredes regni clauigeri accuſatores ⁊ excuſatores idonei:ñ loquētes ſꝫ iſpecti a iudice. CHRY. Decet ġ eos ſurſum in ſolario ſuſcipere:ſi nō placet ſaltē deorſum vbi ſunt ſubiugalia ⁊ famuli xp̄m ſuſcipias:fiat ſaltem paup editūꝰ. vbi.n. eſt elemoſyna:nō audet itrare diabolus. ⁊ ſi nō ſecū cōſedeas:mitte ſaltē eis de menſa fercula. ORI. Myſtice vo qui vanā gloriā vitat:vocat ad ſpiritale ꝯuiuium pauperes.i.imperitos:vt dicet debiles hoc ē leſam ꝯſciāꝫ habētes:vt ſanat claudos.i.declinantes a rōne:vt rectas ſemitas faciāt. Cecos.i.ꝗ carēt ꝯtēplatione vitatis:vt verā lucem videāt.qđ aūt dī. Nō poſſunt retribuere tibi.i.nō nouerunt reſponſum proferre.

Hec cū audiſſet quidā de ſimul diſcūbētibꝰ dixit illi: Beatꝰ qui manducabit paneꝫ in regno dei. At ipē dixit ei: Hō qdā fecit cenā magnā ⁊ vocauit mltos. Et miſit ſeruū ſuū hora cene dicere inuitatis vt venirēt q2 iāꝫ pata ſūt oia. Et ceperūt ſimul oēſ excuſare. Primꝰ dixit ei: Villā emi:⁊ neceſſe habeo exire ⁊ videre illā. Rogo te habe me excuſatuꝫ. Et alter dixit: Iuga boum emi quinqꝫ ⁊ eo ꝓbare illa. Rogo te habe me excuſatū. Et aliꝰ dixit: Uxorē duxi:⁊ iō nō poſſuꝫ venire. Et reuerſuſ ſeruus nūciauit hec dño ſuo. Tūc iratꝰ pr̄ familiaſ dixit ſeruo:ſuo: Exi cito i plateas ⁊ vicoſ ciuitatis:⁊ paupes ac debiles ⁊ cecos ⁊ claudos introduc huc. Et ait ſeruꝰ: Dñe factū ē vt impaſti ⁊ adhuc locꝰ ē. Et ait dñs ſeruo: Exi i viaſ ⁊ ſepeſ ⁊ cōpelle itrare:vt impleať domꝰ mea. Dico aūt vobis:ꝙ nemo viroꝝ illoꝝ qui vocati ſunt guſtabūt cenā meā.

EVSE. Docuerat ſupra dñs ꝓparare conuiuiū repēdere nequeuntibus:cum ſit recompenſandum in reſurrectione iuſtorum:⁊ ideo quidā intelligens vnum ⁊ ideꝫ eſſe reſurrectionem iuſtoꝝ ⁊ regnū dei: recompenſationem predictā commendat. Sequiť enim: Hec cum audiſſet qui.de ſimul diſcū.dixit illi:Bea. qui mandu. panem in regno dei. CIRYL. Homo iſte animalis erat nō diligenter percipiens ea que chriſtus protulerat:putauit enim corporeas eſſe remunerationes ſanctorum. AVG. de ver.do. Vel quia in longinqua iſte ſuſpirabat:⁊ panis iſte quem deſiderabat:ante illum diſcumbebat. Quis enim eſt panis regni dei:niſi qui dicit. Ego ſum panis viuus qui de celo deſcendi:nolite parare fauces ſed cor. BEDA. Sed quia nonnulli hunc panem fidetenus quaſi adorando percipiunt:dulcedinem vero eius attingere veraciter guſtando faſtidiūt. Subiecta parabola dominus talium torporem celeſtibus epulis dignum non eſſe redarguit. Sequitur enim: At ille dixit ei: Homo quidam fecit cenam magnam:⁊ voca.multos. CIRYL. Homo iſte deus pr̄ eſt: ſm̄ ꝙ imagines ad ſimilitudinem veritatis figurantur. CHRY. Quotiēs enim punitiuam ſuam virtutem indicare vult deus:vrſa pardus:leo:⁊ huiuſmodi nuncupať:quando vero miſericordiam exprimere vult dicitur homo. CIRYL. Hic ergo cōditor omnium atqꝫ glorie pater parauit cenam magnam in chriſto peractam. In nouiſſimis eni temporibus ⁊ quaſi in occaſu noſtri ſeculi illuxit nobis dei filius:⁊ mortem pro nobis ſuſtinens:dedit nobis propriū corpus comedere:vnde ⁊ agnus in veſpere immolabatur iuxta legem moſaicaꝫ:merito igiť cena dictum eſt paratum in chriſto conuiuiū. GRE. in ho. Vel facit cenā magnā:quia ſacietatem nobis dulcedinis eterne preparauiť. qui vocauit multos:ſed pauci veniunt:quia nonnūꝙ ipſi ꝗ ei per fidem ſubiecti ſunt:eterno eius conuiuio viuendo contradicunt. Hoc aūt diſtare inter delicias corporis ⁊ cordis ſolet:ꝙ corporales delitie cū non habent:graue in ſe deſideriū accendūt:cum vero habite edunt:comedentē ꝓtinus in faſtidiū per ſacietatem vertunt. At contra:ſpiritales delitie cū nō habentur in faſtidio ſunt:cū vero habentur:in deſiderio. Sed ſuperna pietas cōtemptas illas delitias ad memorie noſtre oculoſ reuocat:atqꝫ vt faſtidiū noſtrū repellere debeamꝰ inuitat. vnde ſequitur: Et miſit ſeruum ſuum hora cene dicere inuitatis vt venirent. CIRYL. Iſte ſeruus qui miſſus eſt ipſe chriſtus eſt:qui cum eſſet naturaliter deꝰ ⁊ verus dei filius:exinaniuit ſeipſum formam ſerui accipiens. Miſſus eſt autem hora cene:non enim a pricipio verbum patris noſtram naturā ſuſcepit:ſed in nouiſſimo tempore. Subdit aūt: Quia parata ſunt omnia. Parauit enim pater in chriſto bona collata mundo ꝑ ipſuꝫ peccatorum amotionem:ſpiritusſancti participationeꝫ adoptionis ſplēdorē:ad hoc vocauit chriſtus per euangelica documenta. AV. de ver.do. Vel aliter: Homo

iſte mediatoꝛ eſt dei ⁊ hoīs xp̄s ieſus. Miſit vt venirēt inuitati. i. per miſſos vocati ꝓphetas: qui olim iuitabāt ad cenam chꝛiſti: ſepe miſſi ſunt ad populū iſrael: ſepe vocauerunt vt ad hoꝛam cene venirent. Illi inuitantes acceperunt: cenā repudiarūt: pꝛophetas legerūt ⁊ chꝛiſtum occiderūt: ⁊ tūc nobis cenam neſcientes parauerunt. Parata iam cena. i. immolato xp̄o miſſi ſunt apoſtoli ad quos miſſi fuerant ante ꝓphete. GRE. i. home. Per hūc ergo ſeruum qui a patrefamilias ad inuitādū mittitur: pꝛedicatoꝛum oꝛdo ſignificatur: ſepe autē ſolet euenire: vt perſona potens famulum habeat deſpectum cūq; per eum dominus aliquid mandat: non deſpicitur pſona loquentis ſerui: q2 ſeruatur in coꝛde mittētis reuerentia dn̄i. Offert ergo deus quod rogari debuit: nō rogare. dare vult quod vix ſperari poterat: ⁊ tamen ſimul omnes excuſant. Sequitur enim: Et cepe. om. ſi. excuſare Ecce homo diues inuitat: ⁊ pauperes occurrere feſtināt ad dei inuitamur conuiuiū: ⁊ nos excuſamus. AV. de ver. do. Tres aūt fuerūt excuſationes de quibus ſubditur: Pꝛimus dixit ei. Uil. emi. ⁊ ne. ha. exi. ⁊ vide. illā ro. te ha. me excuſatum. In villa empta dn̄atio notatur ergo ſuperbia caſtigatur vitium pꝛimū pꝛimus enim hō dn̄ari voluit: qui dn̄ium habere noluit. GRE. in ho. Uel per villam terrena ſubſtantia deſignatur: Exit ergo videre illā: qui ſola exterioꝛa cogitat ꝓpter ſubſtantiam AM. Sic igitur emerite militie viro contemnendaruꝫ ſtipendium pꝛeſcribit facultatū: q neq; ille qui ſtudijs intentus inferioꝛibus. poſſeſſiones ſibi terrenas coemit: regnū celi poſſit adipiſci: cum dominus dicat: Uēde oia tua ⁊ ſeqnere me. Sequitur: Et alter dixit: Iuga boum emi quinq;: ⁊ eo ꝓbare illa. AV. de ver. domini: Quinq; iuga boum ſenſus carnis huius quinq; numerantur In oculis viſus eſt: in auribus auditus: in naribus odoratus: i faucibus guſtus: i oīb9 mēbꝛis tactus. Sꝫ q2 iuga ſunt in tribus pꝛiorib9 ſenſibus facil9 apparet. Duo ſunt oculi: due aures: gemine nares. Ecce tria iuga: ⁊ faucibus. i. ſenſu guſtandi geminatio quedam inuenit. q2 nihil guſtando ſapit niſi lingua: ⁊ palato tangatur: voluptas carnis que ad tactum pertinet occulte geminat: ē ⁊ foꝛinſecus ⁊ intrinſecus. Dicunt aūt iuga boum: quia p ſenſus iſtos carnis terrena requiruntur. Boues enim terram verſant: homines aūt remoti a fide terrenis deditī: nolunt credere aliquid niſi ad quod ſenſu coꝛpoꝛis perueniunt quinq; partito. Nō inquit ergo credo: niſi quod video. Si talia cogitaremus quinq; illis iugis boum a cena impediretur vt noueritis aūt iſtoꝝ quinq; ſenſuū non delectationem que mulcet: ⁊ ingerit voluptatē: ſed curioſitatē quandā notatam fuiſſe. Nō ait: quinq; iuga boū emi: eo paſcere illa: ſꝫ eo ꝓbare illa. GRE. i ho. Coꝛpoꝛales etiam ſenſus quia iterna cōphendere nequnt: ſed ſola exterioꝛa agnoſcunt: recte per eos curioſitas deſignatur: que dum alienam querit vitam diſcutere ſemp ſua intima neſciens ſtudet exteriora cogitare. Sed notandum q is qui ꝓpter villam ⁊ is qui ꝓpter ꝓbanda iuga boum a cena ſui inuitatoꝛis ſe excuſat: humilitatis vba pmiſcet. dum enim dicit: Rogo ⁊ venire ꝯtēnit humilitas ſonat i voce: ſupbia in actione. Sequit: Alius dixit. Uxoꝛem duxi: ⁊ ideo non poſſum venire. AV. de ver. do. Iſta eſt voluptas carnis que multos ipedit vtinā foꝛis ⁊ non intus. Qui eni dixit: Uxoꝛē duxi: carnē amplexat: carnis voluptatibus iocūdatur: a cena excuſatur: obſeruet ne fame iterna moꝛiatur. BA. Dicit aūt Nō poſſum venire. eo q intellectus humanus vergens ad mundanas illecebꝛas debilis eſt ad agendū. GRE. in home. Quāuis aūt bonū ſit cōiugiū: atq; ad ꝓpagandā ſobolem diuina ꝓuidētia ꝯſtitutū: nōnulli tamē per hoc nō fecūditatē pꝛolis: ſed deſideria expetūt voluptatis. Et icciꝛco per rem iuſtaꝫ ſignificari pōt: nō incōgrue res iiuſta. AM. Uel ꝯiugiū nō repꝛehēdit: ſed ad maio

rē honoꝛē vocat integritas: qm̄ mulier inupta cogitat que ſūt dn̄i. vt ſit ſancta coꝛpoꝛe ⁊ ſpiritu: que aūt nupta ē: cogitat que ſunt mūdi. AV. de v. do. Ioānes aūt dicēs: Omne quod ē in mūdo ꝯcupiſcentia carnis ē ⁊ ꝯcupiſcētia oculoꝝ ⁊ ambitio ſeculi inde cepit vbi euāgeliū terminū poſuit. Cōcupiſcētia carnis vxoꝛē duxi: ꝯcupiſcētia oculoꝝ quinq; iuga boum emi. Ambitio ſeculi: villā emi. Aperte aūt i totū ꝯmemoꝛati ſunt quinq; ſenſus per ſolos oculos: quoꝛū ē in quinq; ſenſibus pꝛincipatus: ꝓpterea cū ꝓpꝛie ad oc'los ptineat viſus: ipſum videre p oēs quinq; ſenſus ſolem9 appellare. CI. Quos aūt itelligem9 fuiſſe eos qui rēnuerūt pdictoꝝ cauſa venire: niſi pſides iudeoꝝ: quos per totā ſacrā paginam de his redargutos eſſe videm9. ORI. vel aliter: Qui villā emerūt ⁊ refutāt cenā: ſunt q receperūt alia dogmata diuinitatis: nec experti ſunt vbum q poſſidebāt. Is aūt qui qnq; paria boum emit. ē qui naturā itellectualē cōtemnit: ⁊ ſenſibilia ſequit. vnde incoꝛpoꝛeā naturā cōpꝛehendere nō pōt. Qui aūt vxoꝛē duxit: ē qui coniunctus ē carni: voluptatū magis amatoꝛ q dei. AMB. Uel tria genera hoīum a ꝯſoꝛtio iſtius cene eſtimus excludi: gentiliū: iudeoꝝ: ⁊ hereticoꝛū: iudei coꝛpoꝛali myſterio iuga ſibi legis imponūt. Quinq; aūt iuga ſunt verboꝛū decē: vel qnq; libꝛi veteris legis. At vo hereſis velut eua femineo rigoꝛe fidei tentat affectū. Et aplus dicit auariciā eſſe fugiēdā: ne ipediti moꝛe gētili ad regnū chꝛiſti ꝓuenire nequeam9 ergo ⁊ ille q villā emit alienus a regno eſt: ⁊ ille qui iugū poti9 legis q gratie mun9 elegit: ⁊ ille q ſe ꝓpter ducēdā excuſat vxoꝛē. Seqtur: Et re. ſer. nūcia. hec dn̄o ſuo. AV. qnto ſup gen̄. ad lrām: Nō ꝓpter inferioꝝ ſciam deus nūcijs idiget q̄ſi p eos fiat ſciētioꝛ: ſed nouit oia ſtabiliter atq; incōmutabiliter. Habꝫ aūt nūcios ꝓpter nos ⁊ ꝓpter ipos: q2 illo mō deo parere ⁊ aſſiſtere: vt eū de inferioꝛibus ꝯſulāt: cuiuſq; ſupnis iuſſis obtēperēt bonū ē eis in oꝛdine ꝓpꝛie nature. CI. Iudeoꝛum aūt pꝛimatibus vocationē rennuētibus ſicut ipi dicebāt: Nūquid aliqs pncipū credidit i eū: indignatus ē paterfamilias: quaſi eis dignis idignatione ⁊ ira vn̄ ſequit: Tunc ira. pf̄familias. BA. Nō q ire paſſio diuine ſubſtātie accidat: ſꝫ talis opatio q i nobis ab ira fit dī ira ⁊ idignatio dī. CI. Sic ḡ idignat9 dī pf̄familias pꝛicipes iudeoꝝ: ⁊ vocati ſūt loco eoꝛū qui erāt de multitudine iudeoꝛū fragilē ⁊ ipotenteꝫ mēteꝫ hn̄tes. Loquēte. n. petro: pꝛimo quidē tria milia: deide qnq; milia crediderūt: ⁊ poſtmōꝫ plim9 ppl's. vn̄ dī: dixit ſer. ſuo: Exi. ci. i pla. ⁊ vi. ciui. ⁊ pau. ac debi. ce. ⁊ clau. intro. huc. AM. Inuitat aūt paupes: debiles: ⁊ cecos: vt oſ̄ndatur q nullū debilitas coꝛpoꝛis excludit a regno rariuſq; delinquat: cui deſit illecebꝛa peccādi: vl' q īfirmitas peccatoꝛū p miam dn̄i remittat. vn̄ mittit ad plateas: vt de latioꝛib9 vitijs ad anguſtā venirēt viā. GRE. i ho. Quia ḡ venire ſupbi rēnuūt paupes eligūt: dicut. n. debiles ⁊ q iudicio ſuo apud ſemetipos infirmi ſunt. nā pauperes ⁊ quaſi foꝛtes ſunt: q poſiti i paupꝛtate ſupbiūt: ceci ſūt q nulli9 ingenij lumē hn̄t: claudi ſūt q rectos greſſus i opeꝛatione nō hn̄t. Sꝫ dū hoꝛū vitia i mēbꝛoꝝ debilitate ſignificāt ſic illi pctoꝛes fuerūt: q vocati venire noluerūt: ita hi quoq; q iuitant ⁊ veniūt. ſꝫ peccatoꝛes ſupbi deſpiciunt: humiles eligūt. Hos itaq; elegit de9 quos deſpicit mundus: q2 plerūq; ipſa deſpectio hoīem reuocat ad ſemetipſum. Et tāto celeri9 vocē dei alid audiūt: q̄to i hoc mūdo nō hn̄t vn̄ delectēt. Cū ḡ de vicis ⁊ plateis ad cenā quoſdā dn̄s vocat: illū pplm deſignat q tenere legis vꝛbanā ꝯuerſationē nouerat. Sed multitudo q ex iſrael pplo credidit: locū ſupni ꝯuiuij n̄ ipleuit. vn̄ ſeqt: Et ait ſer. Dn̄e fa. ē vt ipe. ⁊ adhuc lo. ē. Intrauit. n. iā frequētia iudeoꝛū: ſꝫ adhuc locus vacat i regno vbi ſuſcipi debeat nūeroſitas gētiū. vn̄ ſubdit: Et ait do. ſer. Exi i vi. ⁊ ſe. ⁊ cō. itra. vt iple. do. mea. Cū ꝯuiuas ſuos colligit ex vijs ⁊ ſepibus

ꝛ ſepib⁹ ꝑcipit: agreſtē ꝑpl'z. i. gētilē querit. AMBR.
Uel mittit ad vias ꝛ circa ſepes: q꜡ hi apti ſunt in regno
celoꝝ q̄ nullis p̄ntiū cupiditatib⁹ occupati: ad futura fe
ſtināt: i quodā bono volūtatis tramite ꝯſtituti: ꝛ q̄ modo
ſepis q̄ ab incultis culta ſecernat: ꝛ icurſus arceat: beſtia
rū norit bona malaq̄ꝫ diſtinguere: ꝛ aduerſus tētamenta
nequicie ſpiritalis fidei munimē ꝓtendere. AV. de ver.
do. Uenerūt de plateis ꝛ vicis gētes: veniūt de ſepibus
heretici. Nam ſepes q̄ ꝯſtruūt diuiſiones querūt: abſtra
hātꝰ a ſepibus: euellant̄ a ſpinis: ſed cogi nolūt: volūtate
inquiunt noſtra intremus. Nō hoc dn̄s imperauit: coge
inquit itrare: foris inueniat̄ neceſſitas: naſcit̄ inde volun
tas. GRE. in ho. Qui ḡ huiꝰ mūdi aduerſitatibus fra
cti a dei amore redeūt. ꝯpellunt̄ intrare. Sꝫ valde tremē
da ē ſnīa que ſubinfertur: Dico aūt vobis ꝙ nemo viro-
rū illoꝝ qui vocati ſunt guſtabit cenā meam. Nemo er-
go contēnat: nedum vocatus excuſat: cū volūtatem ha-
buerit intrare non valeat.

Ibant aūt turbe multe cū eo ꝛ conuerſus di
xit ad illos: Siquis venit ad me: ꝛ nō odit patreꝫ
ſuum ꝛ matrē ꝛ vxorē ꝛ filios ꝛ fratres ꝛ ſorores
adhuc autē ꝛ animam ſuā: non poteſt meus eſſe
diſcipulus. Et qui non baiulat cruceꝫ ſuā ꝛ venit
poſt me non pōt meus eſſe diſcipulus.

GRE. in ho. Ad audita celeſtia p̄mia inardeſcit ani-
m⁹: iāq̄ꝫ illic cupit aſſiſtere: vbi ſe ſperat ſine fine gaude-
re: ſed ad magna p̄mia pueniri nō pōt niſi ꝑ magnos la-
bores. vñ dī: Ibāt aūt tur. mul. cū eo: ꝛ ꝯuer. dixit ad il
los: Si quis ve. ad me: ꝛ nō odit pa. ſuū ꝛ ma. ꝛ vxo. ꝛ
fi. ꝛ fra. ꝛ ſoro. adhuc aūt ꝛ ani. ſu. nō po. eſſe meꝰ diſci-
pulus. THE. Quia eni multi comitantū ipm non ex
toto affectu ſed tepide ſequebāt̄: oñdit qualē oporteat eſſe
ſuū diſcipulū. GRE. in ho. Sꝫ pcōtari libet quō paren
tes ꝛ carnaliter ꝓpinquos ꝑcipimur odiſſe: q̄ iubemur
ꝛ inimicos dilige. Sed ſi vim ꝑcepti ꝑpendim⁹: vtrunq̄ꝫ
agē ꝑ diſcretionē valem⁹: vt eos q̄ nob carnis cognatōe
ꝯiūcti ſunt: ꝛ quos ꝓxios nouim⁹ diligam⁹: ꝛ quos ad-
uerſarios i via dei patimur: odiendo ꝛ fugiēdo neſciam⁹
Quaſi eni ꝑ odiū diligit q̄ carnaliter ſapiēs: dum praua
nobis ingerit: nō auditur. AM. Eteni ſi ꝓpter te dn̄s
ſue renunciat matri dicēs: Que ē mater mea: ꝛ q̄ fratres
mei: cur tu dn̄o tuo cupias anteferri: Sed neq̄ꝫ ignorare
nām neq̄ꝫ ſeuire dn̄s iubet: ſed ita idulgere nature: vt ve-
nereris auctorē: nec a deo parētū amore ꝺſiſtas. GRE.
in ho. Ut aūt dn̄s demōſtraret hoc erga ꝓximos odiuꝫ
nō de affectōe ꝓcedē: ſꝫ de charitate: addidit dicēs: Ad
huc aūt ꝛ aiam ſuā. Cōſtat ḡ q꜡ amando dꝫ odiſſe proxi
mum q̄ ſic eū odit ſicut ſeipm. tūc. n. bn̄ aiam nr̄am odi
m⁹: cū eius carnal: b⁹ deſiderijs nō acqeſcim⁹: cū eiꝰ ap
petitū frāgimus: eius volūtatibus reluctamur. Que er-
go ꝯtēpta ad melius ducit: quaſi ꝑ odiū amat̄. CI. Nō
ē aūt fugiēda vita: q̄ in corpore viuit. ſed ſuāda ſic ꝛ pau
lus ſuauit: vt xp̄z adhuc viuēs i corpore ꝑdicet. Sꝫ vbi
oportebat vitā ꝯtēnere vt curſum ꝯſūmaret: nec aiaꝫ ꝑ-
cioſā ſibi eē fatet̄. GRE. in ho. Hoc aūt aie odiū qualr
exhiberi debeat manifeſtat ſubdēs: Qui nō baiulat cru-
cē ſuā ꝛ vēit poſt me: nō pōt meꝰ eē diſcipulus. CHR.
Nō aūt hoc dicit vt trabē ſup humeros apponam⁹: ſed
vt ſemꝑ mortē ꝑ oculis nr̄is hēamus: ſicut ꝛ paulus mo
riebat̄ quotidie: ꝛ mortē ꝯtemnebat. BA. Crucē etiam
tollēs mortē dn̄i annūciabat dicēs: Mihi mūdus cruci-
fixus eſt: ꝛ ego mūdo. qđ etiā nos in ipſo baptiſmate an-
ticipamus: vbi verꝰ hō noſter crucifixus ē: vt deſtruat̄
corpus pcti. GRE. in home. Uel q꜡ crux a cruciatu dī
duobus modis crucē dn̄i baiulam⁹: cū aut ꝑ abſtinen-
tiā carnē affligim⁹: aut ꝑ compaſſionē ꝓximi neceſſitatē
illius nr̄am putam⁹. Sꝫ q꜡ nōnulli carnis abſtinētiā nō
ꝓ deo: ſꝫ ꝓ inani gl'ia exhibēt: ꝛ ꝯpaſſionē nō ſpiritalit̄
ſꝫ carnalr̄ ipendūt: recte addit: ꝛ venit poſt me. Baiulare
eni crucē ꝛ poſt dn̄z ire: ē vl' carnis abſtinētiā: vl' ꝯpaſſio
nē ꝓximoꝝ ꝓ ſtudio eterne intētationis exhibere.

Quis. n. ex vobis volens turrim edificare: nō
ne prius ſedēs cōputat ſumptꝰ qui neceſſarij ſunt
ſi habeat ad ꝑficiendū: ne poſteaq̄ꝫ poſuerit fūda
mentū: ꝛ nō potuerit ꝑficere: omnes q̄ vidēt inci
piāt illudere ei dicētes. Quia h̄ hō cepit edificare
ꝛ nō potuit ꝯſūmare: Aut qs rex iturus cōmitte
re bellū aduerſus aliū regē: nōne ſedēs ꝑus cogi
tat ſi poſſit cū dcē milib⁹ occurrere ei q̄ cū viginti
milib⁹ venit ad ſe. Alioqn adhuc illo lōge agēte:
legationē mittens rogat ea q̄ pacis ſūt. Sic ergo
omnis ex vobis q̄ nō renūciat omnibus q̄ poſſi
det: nō poteſt meus eſſe diſcipulus

GRE. in ho. Quia ſublimia ꝑcepta data ſunt: ꝓtinꝰ
ꝯpatio edificāde ſublimitatis adiūgit̄ cū dī: Quis enim
ex vobiſ vo. tur. edifi. nōne ꝑus ſedēs cō. ſum. qui neceſ.
ſunt: ſi habe. ad ꝑficiēdū. Omne eni qđ agim⁹: puenire ꝑ
ſtudiū ꝯſidera ionis debem⁹. Si igit humilitatis turriꝫ
ꝯſtruere cupim⁹: prius nos ꝑparare ad aduerſa huiꝰ ſe
culi debem⁹. BA. Uel turris ē alta ſpeculatio ad cuſto
diā ciuitatis ꝛ pceptionē hoſtiliū occurſuū apta: ad huiꝰ
inſtar nobis datus ē intellectus ꝯſeruatiuꝰ bonoꝝ ꝑme
ditatiuus ꝯtrarioꝝ. ad huiꝰ edificationē ꝑcipit dn̄s ſedē
tes ponere calculū: ſi ſuppetat facultas ad finē. GRE.
niſenus: Inſiſtendū eſt eni vt cuiuſlibet ardui ꝓpoſiti ter
minus attingat̄ varijs augmētis mādatoꝝ dei ꝯſumen-
do opus diuinū: nā neq̄ꝫ lapis vnus ē tota turris fabri
ca. neq̄ꝫ vnicū mādatū ducit ad aie ꝑfectionē. Sꝫ funda
mētum oportet ſubſiſtere: ꝛ ſm apl'm inſuper apparatuſ
eſt auri ꝛ argenti ꝛ precioſorū lapidū apponēdus. vnde
ſubditur: Ne poſteaq̄ꝫ poſuerit fundamentū ꝛ nō potue
rit ꝑficere: omnes qui viderint icipiāt illudere ei dicen-
tes: quia hic homo cepit edificare: ꝛ nō potuit conſūma
re. THE. Non enim debemus ponere fundamentum
ideſt iequi xp̄i initium: ꝛ finem nō iponere: ſicut illi ꝺ qui
bus ioānes dicit ꝙ multi ex diſcipulis eius abierunt re
trorſum. Uel fundamētum itellige doctrinalē ſmonē: pu
ta de abſtinētia. Opus ē igit ꝑdicto fundamēto opatio-
nis edificiū: vt ꝑficiat̄ nobis turriſ fortitudinis a facie ini
mici. Alioquin deridet̄ homo a videntibus eum tā hoi-
bus ꝙ demonibus. GRE. in ho. In bonis enim ope-
rationibus intenti niſi contra malignos ſpiritus ſolicite
vigilemus: ipſos irriſores patimur quos ad malū pſua-
ſores habemus. Sꝫ ex minori ad maius ſimilitudo ſub
dit: vt ex rebus minimis maiora penſent̄. Nam ſequitur:
Aut quis rex iturus committere bellum aduerſus alium
regē: nōne prius ſedēs cogitat ſi poſſit cū decē milib⁹ oc
currere ei q̄ cū viginti milibus venit ad ſe. CI. Incūbit
n. nobis prelium contra ſpiritalia nequicie i celeſtibus.
Urget aūt nos ꝛ alioꝝ hoſtiū multitudo: carnale flagi-
tium lex ſeuiens in membris noſtris: ꝛ varie paſſiones
hoc ē dira hoſtiū multitudo. AV. de que. euā. Uel de
cem milia preliaturi cū rege qui habet viginti milia ſi-
gnificant ſimplicitatē xp̄iani hois dimicaturi cū dupli-
citate diaboli. THEO. Eſt aūt rex pctm̄ regnās i no
ſtro mortali corpore: ſꝫ ꝛ noſter itellectus creatus ē rex
ḡ ſi repugnare velit peccato: toto aio cogitet ſecū. Nam
demones ſunt peccati ſatellites qui videntur viginti mi
lium numero precellere decem milia noſtrum: q꜡ cum in
corporei ſint nobis cōparati corporeis multo maioreꝫ
fortitudinem habere cenſentur. AV. de que. euan. Sic
aūt de turri non perfecta per obprobrium deterruit di-
centium: quia hic homo cepit edificare: ꝛ non potuit cō

ſūmare: ſic in rege cum quo dimicandum eſt ipſam pacē
accuſauit cum ſubdit: Alioquin adhuc illo longe agente
legationem mittens rogat ea que pacis ſunt. Significās
etiā minas iminētium tentationū a diabolo nō ſuſtinere
eos qui renunciant omnibus que poſſident: ⁊ pacē cum
eo facere ↄſentiēdo illi ad cōmittendū peccata. GRE.
vel aliter: In illo tremēdo examine cū rege noſtro ex quo
ad iudicium nō venimus: decē milia quippe ad viginti
milia ſimplū ad duplū ſt. Cū duplo ꝙ exercitu ↄ ſimplū
venit: qꝛ nos vix i ſolo ope ꝑpatos ſꝯ ō ope ⁊ cogitatōe
diſcutit. Dū ergo adhuc longe eſt: qꝛ adhuc pñs ꝑ iudi-
cium non videtur. mittamus ad eum legationē lachry-
mas noſtras: miſericordie opera: hoſtias placatiōis: hec
eſt noſtra legatio: que regem venientez placat. AV. ad
letū. Quomodo autem ꝑtineant iſte ſimilitudines ipſa oc
caſione ſatis apuit dicēs: Sic ergo omniſ ex vobis q̄ ñ
renūciat oībus que poſſidet: ñ pōt meus eē diſcipulus.
Itaqꝫ ſumptus ad turrim edificandā: ⁊ valentia decem
milium aduerſus regem qui viginti milia hꝫ nihil aliud
eſt q̄ꝫ vt renunciet vnuſquiſqꝫ oībus que ſunt eius. Pre-
locutio aūt ſuperior cum extrema locutione cōcordat. i
eo eniꝫ ꝙ adhuc renunciat omnibus que ſunt eius etiaꝫ
illud continet: vt oderit patrē ſuū aut matrē ⁊ vxorem ⁊
filios ⁊ fratres ⁊ ſorores: adhuc ⁊ aīam ſuam. Omnia
enim hec ꝓpria alicuius ſunt que plerunqꝫ implicant ⁊
impediunt ad obtinenda nō iſta ꝓpria temporaliter trā-
ſitura ſed in eternum manſura cōmunia. BA. Eſt autez
intentio domini ꝑ exēpla ꝑdicta: nō vtiqꝫ ꝓhere poteſta
tē eius diſcipulū fieri vl non fieri ſicut licet: vel nō icboa
re fundamentū vel tractare pacem: ſed oñdere impoſſi-
bilitatem diuini beneplaciti obſeruandi inter diſtrahen
tia aīam inter que piclitat facta venalis ab aſtutijs de-
monis. BE. Diſtat aūt inter renunciare omnibus: ⁊ re
linquere omnia. paucoꝝ enim ꝑfectoꝝ ē relinquere oīa
hoc eſt curas mundi poſtponere: cunctorū autem fide
lium eſt renunciare omnibus. hoc eſt ſic tenere que mun
di ſunt: vt tñ per ea non teneātur in mūdo.

¶ Bonū eſt ſal. Si autez ſal euanuerit: in quo
cōdiet. Neqꝫ in terrā: neqꝫ i ſterqliniū vtile ē: ſꝫ fo
ras mittet. Qui hꝫ aures audiēdi audiat.

¶ BEDA. Dixerat ſuperius turrim virtutum nō ſoluꝫ
ↄſummandā: ſed etiā inchoādā: ad quod ꝑtinet qd̄ dicit
Bonū ē ſal. Bonū ē ſale ſapiētie ſpiritalis cordis archa
na ↄdire: imo cū apoſtolis ſal terre fieri. EVSE. Sal
eni ſm ſubſtātiā quidē ex aqua ↄſtat ⁊ ſpiritu modicum
quid terreſtreitatis participās. deſiccat aūt fluidā nām
corruptoꝝ corpoꝝ: vt mortua corpora ↄſeruet. Meri-
to igit diſcipulos ſuos ↄpat ſali: eo ꝙ ipſi regenerati ſūt
ꝑ aquā ⁊ ſpm. Cūqꝫ toti ſpiritaliter viuerēt ⁊ nō ſꝫ car-
nē ad modū ſalis corrupta vitā hoīum in terra degentiū
ↄuertebāt: ⁊ v̇tuoſa vita ſuoſ ſeqˀces oblectādo ↄdiebāt
THE. Nō ſolū aūt eos qui donati ſunt magiſtrali gra
tia: ſꝫ etiā idiotas expoſcit ad modū ſalis fieri vtiles ꝓ-
ximis. Si v̇o qui futurus ē vtilis alijs fiat reprobus: iu
uari nō poterit. vñ ſequit: Si aūt ſal euanuerit: i quo cō
diet: BE. q. d. Si quis ſemel ↄdimēto v̇itatis illumina
tus ad apoſtaſiam redierit quo alio doctore corrigetur
qui. ſ. eā quā ipſe guſtauit ſapie dulcedinē: vel aduerſis
ſeculi ꝑterritus: vel illecebris illectus abierit. vñ ſequit:
Neqꝫ in terrā: neqꝫ in ſterquiliniū vtile ē: ſed foras mit-
tet. Sal enim cū ad cōdiendos cibos carneſqꝫ ſiccādas
valere deſierit: nulli iam vſui aptū erit. Neqꝫ enim i ter-
ram vtile ē: cuius iniectu germinare ꝓhibetur: neqꝫ i ſter
quiliniū agriculture ꝓfutuꝝ. ſic qui poſt agnitionē verita
tis retrocedit neqꝫ ipſe fructū boni operiſ ferre nec alios
excolē valet: ſed foras mittēdus ē: hoc ē ab eccleſie vni
tate ſecernendus. THE. Verū qꝛ ſmo parabolicus ⁊
obſcurus erat: excitas dñs auditores ne qualitercunqꝫ

accipereñt qd̄ dictū ē de ſale ſubdit: Qui hꝫ aures audiē
di audiat. hoc ē ſi cui ſapia ineſt itelligat. Aures eni hic
cognoſcitiuā vim aīe ⁊ aptitudinē intelligēdi accipe de-
bemus. BE. Audiat etiam non cōtemnendo: ſed obedi
endo ⁊ faciendo que dicit.

CA. XV.

Erant aūt appropinquātes ei publi
cani ⁊ peccatores vt audirēt illū. Et
murmurabāt phariſei ⁊ ſcribe dicē
tes: Quia h peccatoreſ recipit et mā
ducat cuꝫ illis. Et ait ad illos para
bolā iſtā dicēs. Quis ex vobis homo q hꝫ cē
tū oues: ⁊ ſi ꝑdiderit vnā ex illis nōne dimittit no
nagitanouē in deſerto: ⁊ vadit ad illam que pere
rat donec inueniat eā? Et cū inuenerit eam: impo
nit inhumeros ſuos gaudens ⁊ veniēs domū cō
uocat amicos ⁊ vicinos dicēs illiſ: Cōgratulami
ni mihi: quia iueni ouez meā que perierat. Dico
vobis ꝙ ita gaudiuꝫ erit in celo ſuꝑ vno peccato
re penitētiā agente: qꝫ ſupra nonagitanouē iuſtis
q non indigent pnīa

AM. Didiceras in ſuperioribus ſecularibus occupa-
tionibus nō teneri: caduca nō ꝓferre ꝑpetuis. Sꝫ qꝛ fra
gilitas humana firmū nequit in tāto ſeculi lubrico tene
re veſtigiū: etiā aduerſus errorē remedia tibi bonus me
dicus demōſtrauit: ſpem venie iudex miſericors nō ne
gauit. vñ ſubdit: Erāt aūt appro. ei publi. ⁊ pecca. vt au
di. eū. GLO. i. qui pulica exigūt vectigalia vel condu
cūt: ⁊ qui lucra ſeculi per negocia ſectant. THE. Hoc
eni exequebat cuiꝰ cā carnē ſuſceperat: admittens pecca
tores: ſicut medicus egrotātes. Sꝫ phariſei vere crimi
noſi huic pietati murmurare ↄpenſabāt. vñ ſequitur: Et
murmu. pha. ⁊ ſcri. di. qꝛ hic pec. re. ⁊ man. cum illis.
GRE. in home. ex qua re colligitur qꝛ vera iuſticia com
paſſionez cū hꝫ falſa dedignatione qͥuis ⁊ iuſti ſoleant
recte peccatoribus indignari. ſed aliud ē qd̄ agitur typo
ſuꝑbie: aliud qd̄ zelo diſcipline: qꝛ iuſti ⁊ ſi foris increpa
tiones ꝑ diſciplinā exaggerāt: intus tñ dulcedinē ꝑ cha
ritatē ſuāt. Preponūt ſibi i aīo ipſos plerūqꝫ quos cor
rigūt qd̄ agētes ꝑ diſciplinā ſubditos ⁊ ꝑ humilitatez cu
ſtodiūt ſemetipſos. At cōtra hi qui ō falſa iuſticia ſuꝑbi
re ſolent: ceteros quoqꝫ deſpiciunt: nulla infirmātibꝰ mi
ſericordia condeſcendūt. Ex quo ſe peccatores eſſe non
credūt: eo deterius peccatores fiunt: de quoruꝫ numero
phariſei erant: qui diiudicantes dominum ꝙ peccato-
res ſuſciperet arēti corde ipſuꝫ fontē miſericordie repre
hēdebāt. Sꝫ qꝛ egri erant ita vt egros ſe eſſe neſcirēt: qte-
nus quod erant agnoſcerent: celeſtis medicus blandis
eos fomentis curat. Sequitur enim: Et ait ad illos para
bolam iſtam dicens: Quis ex vobis homo: ſimilitudinē
dedit: quā in ſe homo recognoſceret: ⁊ tamē ad auctorez
hominū ꝑtineret. qꝛ enim centenarius ꝑfectus eſt nume
rus: ipſe centum oues habuit cum ſanctorum angeloruꝫ
⁊ hominum naturam poſſedit. vnde ſubdit: Qui habet
cētum oues. CIRY. Hinc percipe latitudinē regni ſal
uatoris noſtri. Dicit enim oues eſſe centum: referēs nu-
merum ſubiectarum ſibi rationalium naturarum ad in
tegram multitudinem. Eſt enim centenarius numerus ꝑ
fectus ex decem decadibus cōſtitutus. Sed ex his vna
oberrauit. ſ. genus humanū quod terram colit. AM.
Diues paſtor cuius nos omnes centeſima portio ſumus
vnde ſequitur: Et ſi ꝑdiderit vnam ex illis. GRE. Una
ouis tunc perit: quando peccando homo paſcua vite re
liquit. In deſerta aūt nonagintanouem remanſerant: qꝛ
rōnalis creature numerus; angelorum videlicet ⁊ hoīuꝫ
qui ad videndum deum cōdita fuerat: pereunte homine

erat